

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

ร่างพระราชบัญญัติจัดการ ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

ส่วนของเสียอันตราย
กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

WEEE !!!

สภาพปัญหาการจัดการ

ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า
และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
ในปัจจุบัน

สภาพปัญหาการจัดการ

WEEE
100%

442,251 ตัน/ปี

จัดการถูกต้อง

จัดการไม่ถูกต้อง

การเก็บรวบรวม

10%

เก็บคืนโดยผู้ผลิต

การแยกชิ้นส่วน

- ❖ ในโรงงาน
- ❖ ระบบป้องกันมลพิษ

การรีไซเคิล การกำจัด

- ❖ โรงงานรีไซเคิล
- ❖ โรงหลอม
- ❖ กำจัด

90%

เก็บโดยรื้อ

แยกชิ้นส่วนและ
คัดแยกด้วยมือ

เผากลางแจ้ง
ศูนย์ซ่อม/รับซื้ออะไหล่

สภาพปัญหา

การเก็บรวบรวม
ซาก WEEE ยังมีน้อย

มีการถอดแยกซาก WEEE
อย่างไม่ถูกหลักต้อง

ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะ
สำหรับการจัดการ

โรงงานกำจัดมีจำนวน
ไม่เพียงพอ และไม่กระจายตัว

จะมีของเสีย
ประเภทใหม่เกิดขึ้น
จำนวนมาก

มาตรการ/แนวทางการจัดการ

ออกแบบ และผลิต
แบบ Eco-design

ความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน
และ อปท. ในการคัดแยก
เก็บรวบรวม

สถ. คพ.

จัดทำรูปแบบ หลักเกณฑ์ มาตรฐาน
การจัดการซาก WEEE อย่างเป็นระบบ

สนับสนุนภาคเอกชนให้มีกลไก
ในการเรียกคืนซาก WEEE

คพ.

สนับสนุนการลงทุนจัดตั้งโรงงาน
ถอดแยก รีไซเคิล และกำจัดซาก
WEEE

ยกระดับมาตรฐานการประกอบ
อาเซียนถอดแยกซาก WEEE

กำกับดูแล และติดตาม
ตรวจสอบโรงงานถอดแยก
สถานที่รับคืนซาก WEEE

กำหนดแนวทางการจัดการ
ซากรถยนต์ ซากแบตเตอรี่
รถยนต์ไฟฟ้า โซล่าเซลล์

ออกกฎหมาย
การจัดการซาก WEEE
ให้มีผลบังคับใช้

คพ.
กฤษฎีกา

การพัฒนานวัตกรรม
เทคโนโลยีการจัดการ
ขยะอิเล็กทรอนิกส์

ปัญหาการจัดการซาก WEEE

การเก็บรวบรวม
ซาก WEEE ยังมีน้อย

ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะ
สำหรับการจัดการ

โรงงานกำจัดมีจำนวน
ไม่เพียงพอ / ไม่กระจายตัว

มีการถอดแยก
ซาก WEEE
อย่างไม่ถูกต้อง

มีของเสียประเภทใหม่
เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สถานภาพการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

1. การเก็บรวบรวมและปัญหา

- อปท. ส่วนใหญ่ไม่มีความพร้อม จึงไม่มีการให้บริการเก็บขน
- ประชาชนนิยมขายขยะอิเล็กทรอนิกส์ให้กับชาเล้ง รถเร่ และร้านรับซื้อของเก่า (Informal Sector) เพราะได้ค่าซาก
- สถานประกอบการตามกฎหมายโรงงาน รวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่าย Formal Sectors
- กทม./อปท. ที่มีความพร้อม จัดจุด Drop Off หรือกำหนดวันรับขยะอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อปท. 76 จังหวัด สำนักเขตของ กทม. สถานศึกษา ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น
- ผู้ผลิต/ผู้จำหน่ายบางยี่ห้อจัดแคมเปญเรียกคืนซากโทรศัพท์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น AIS DTAC และ TRUE

ทม. จันทบุรี

ห้างสรรพสินค้า

ห้างสรรพสินค้า

AIS

ทน. นนทบุรี

สถานภาพการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

2. การถอดแยก-การแยกชิ้นส่วน และปัญหา

- ถอดแยกเองแล้วนำวัสดุมีค่าไปขาย สร้างรายได้มากกว่าขายซากฯ ให้โรงงาน 105
- สถานถอดแยกที่ไม่ถูกต้อง ถอดแยกในชุมชน บนพื้นดิน ไม่มีหลังคา ผู้ถอดแยก
- ไม่สวมหน้ากากและถุงมือ ไม่มีการดูดเก็บสาร CFCs ใช้การเผาเพื่อถอดแยกซาก
- โรงงานถอดแยกตามกฎหมายโรงงานบางแห่งประกอบกิจการอย่างไม่ถูกต้อง
- ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การเผาเกิดมลพิษทางอากาศ ดินปนเปื้อนโลหะหนัก
- ผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ผู้ถอดแยกได้รับสัมผัสสารอันตราย ผ่านการสูดหายใจหรือสัมผัสผิวหนัง เด็กอาจได้รับโลหะหนักจากการหายใจ กินฝุ่นดิน หรือน้ำนมแม่ ตะกั่วส่งผลกระทบต่อระบบพัฒนาการทางสมองของเด็ก

สถานการณ์ถอดแยกในชุมชน

การเผาสายไฟเพื่อคัดแยกทองแดง

3. การกำจัดและปัญหา

- เศษซากที่เหลือไม่ได้ส่งกำจัดอย่างถูกต้อง เพราะค่ากำจัดแพง
- การกำจัดทำโดยการเผาเศษพลาสติก เศษสายไฟ เศษสายสัญญาณ เศษกระจก หน้าจอทีวี (CRT) และโฟมจนวนกันความร้อนตู้เย็น
- เทกองหรือถมเศษขยะในพื้นที่สาธารณะหรือบ่อขยะ
- เกิดการปนเปื้อนโลหะหนัก เช่น ตะกั่ว แคดเมียม ปรอท และสารหนู ในพื้นที่เกษตรและแหล่งน้ำใกล้เคียง ปนเปื้อนผลิตภัณฑ์การเกษตร
- เกิดกลิ่นเหม็น ฝุ่นขนาดเล็ก และก๊าซพิษ เช่น HCl HCN
- ภาระด้านงบประมาณค่ากำจัดของเสียอันตรายของภาครัฐ

การจัดการเศษขยะที่ขายไม่ได้ปริมาณมากอย่างไม่ถูกต้องของ Informal Sectors

การกำกับดูแล ณ ปัจจุบัน

1. พ.ร.บ. ควบคุมการขายทอดตลาดและ ค้าของเก่า (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2474	สภาพปัญหา
- ควบคุมร้านรับซื้อของเก่า เสียค่าธรรมเนียมรายปี 5,000 บาท - อธิบดีกรมการปกครองและผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นเจ้าพนักงาน - ควบคุมเกี่ยวกับที่ตั้ง การทำสมุดบัญชี การได้มาขาย ไปอย่างสุจริต การไม่รับซื้อของโจร และแจ้งเบาะแส การกระทำผิด (ไม่มีประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม)	(1) ดำเนินกิจการโดยไม่มีใบอนุญาตหรือ ทำสมุดบัญชีไม่ครบถ้วนตามกำหนด แต่ไม่มีบทลงโทษ (2) ไม่ครอบคลุมกรณีร้านรับซื้อของเก่า ที่มาถอดแยกซาก / ชุมชนรับซื้อของเก่า ที่ถอดแยกชิ้นส่วนซากฯ เองเป็นครั้งคราว / ซาเล้ง รถเร่

การกำกับดูแล ณ ปัจจุบัน

2. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535	สภาพปัญหา
- ควบคุมกิจการถอดแยกและรีไซเคิลที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน (รง. ประเภท 105 และ 106) - ร้านรับซื้อของเก่าที่มีการถอดแยกซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าฯ (50 แรงม้า หรือคนงาน 50 คน ขึ้นไป) ต้องได้รับใบอนุญาต ประกอบกิจการโรงงาน ประเภท 105	(1) มีการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานประเภท 101 105 และ 106 แต่หลายแห่งมีปัญหา เช่น การปนเปื้อนของสารอันตราย การขนส่งที่ไม่ถูกต้อง การกำจัดที่ไม่ถูกวิธี หรือการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต (2) สามารถรับซื้อวัสดุมีค่าจากการถอดแยกที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

การกำกับดูแล ณ ปัจจุบัน

3. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	สภาพปัญหา
3.1 ประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2558 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ - การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือ เหลือใช้ (ร้านรับซื้อของเก่า) ต้องได้รับใบอนุญาต อปท. กำกับดูแลตามข้อบัญญัติของ อปท. (มีเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม) - ไม่ครอบคลุมเรื่องการถอดแยกซากผลิตภัณฑ์ฯ	(1) อปท. ไม่ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ประกอบการจึงไม่ต้องขอใบอนุญาต และไม่มีเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมอ้างอิง (2) การบังคับใช้กฎหมาย กรณี มีข้อบัญญัติท้องถิ่น หากผู้ประกอบการ ไม่มีใบอนุญาตหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ไม่มีบทลงโทษ (3) ไม่ครอบคลุมกรณีร้านรับซื้อของเก่า ที่ถอดแยกซาก / ชุมชนรับซื้อของเก่า ที่ถอดแยกชิ้นส่วนซากฯ เป็นครัวเรือน/ ซาเล้ง รถเร่

การกำกับดูแล ณ ปัจจุบัน

3. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	สภาพปัญหา
3.2 กฎกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน พ.ศ. 2563 ลงวันที่ 29 กันยายน 2563 - ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนต้องคัดแยกมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไป - อปท. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย การเก็บ การขน และการกำจัดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย จากชุมชนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ	(1) อปท. ขาดความพร้อมให้บริการกำจัดซาก WEEE (รถเก็บขน เจ้าหน้าที่ งบประมาณ) (2) ซาก WEEE บางรายการสามารถขายให้โรงงาน 105 ได้ แต่บางรายการขายไม่ได้ค่ากำจัดจะแพงมากเพราะต้องรับขยะทุกประเภท (3) อปท. ไม่สามารถเรียกเก็บค่าบริการที่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายจริง (ค่ากำจัดขยะอันตราย ต้นละ 15,000 – 30,000 บาท) (4) การรวบรวมไปทิ้งบ่อขยะ ทำให้บ่อขยะเต็มพื้นที่อย่างรวดเร็ว (5) ไม่ครอบคลุมกรณีร้านรับซื้อของเก่า ที่ถอดแยกซาก / ชุมชนรับซื้อของเก่าที่ถอดแยกชิ้นส่วนซากฯ เป็นครั้งคราว/ ชาเล้ง รถเร่

แนวคิดและหลักการของกฎหมายจัดการ WEEE

หลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต
(Extended Producer Responsibility : EPR)

หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
(Public-Private Partnership)

ผู้ผลิต หรือรวมกลุ่มเป็นองค์กรจัดการซากผลิตภัณฑ์ หรือมอบหมายองค์กรจัดการซากผลิตภัณฑ์ พีอาร์โอ (Producer Responsibility Organization : PRO) ต้องรับผิดชอบการเก็บการรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ คืนจากผู้บริโภค รวมถึงการขนส่ง เพื่อนำไปถอดแยกชิ้นส่วน และนำเศษวัสดุกลับมาใช้ประโยชน์ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) รวมทั้งกำจัดของเสียที่เหลืออย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

EPR คืออะไร...???

หลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต

(Extended Producer Responsibility : EPR)

เป็นหลักการทางนโยบาย ที่กำหนดให้ผู้ผลิตเข้ามาร่วมรับผิดชอบผลิตภัณฑ์ ที่ตนได้ผลิตและจำหน่าย โดยให้ลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดทั้งวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะในช่วงหลังการบริโภคที่กลายเป็นซากผลิตภัณฑ์ สามารถนำเครื่องมือเชิงนโยบายต่างๆ มาปรับใช้ภายใต้ระบบ EPR เพื่อให้ผู้ผลิตจัดระบบเรียกคืน รีไซเคิล และกำจัดซากผลิตภัณฑ์อย่างปลอดภัย

สาระสำคัญ ร่าง พ.ร.บ. WEEE

รวม 5 หมวด (52 มาตรา)

บททั่วไป (มาตรา 1-5)

- หมวด 1 คณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา 6-13)

- หมวด 2 การจัดการซากผลิตภัณฑ์ (มาตรา 14-31)

ส่วนที่ 1 ประเภทย่อยของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

ส่วนที่ 2 หน้าที่ของผู้ผลิต

ส่วนที่ 3 หน้าที่ขององค์กรจัดการซากผลิตภัณฑ์

ส่วนที่ 4 หน้าที่ของผู้บริโภค

ส่วนที่ 5 หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 6 หน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษ

- หมวด 3 แผนความรับผิดชอบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ (มาตรา 32 – 37)

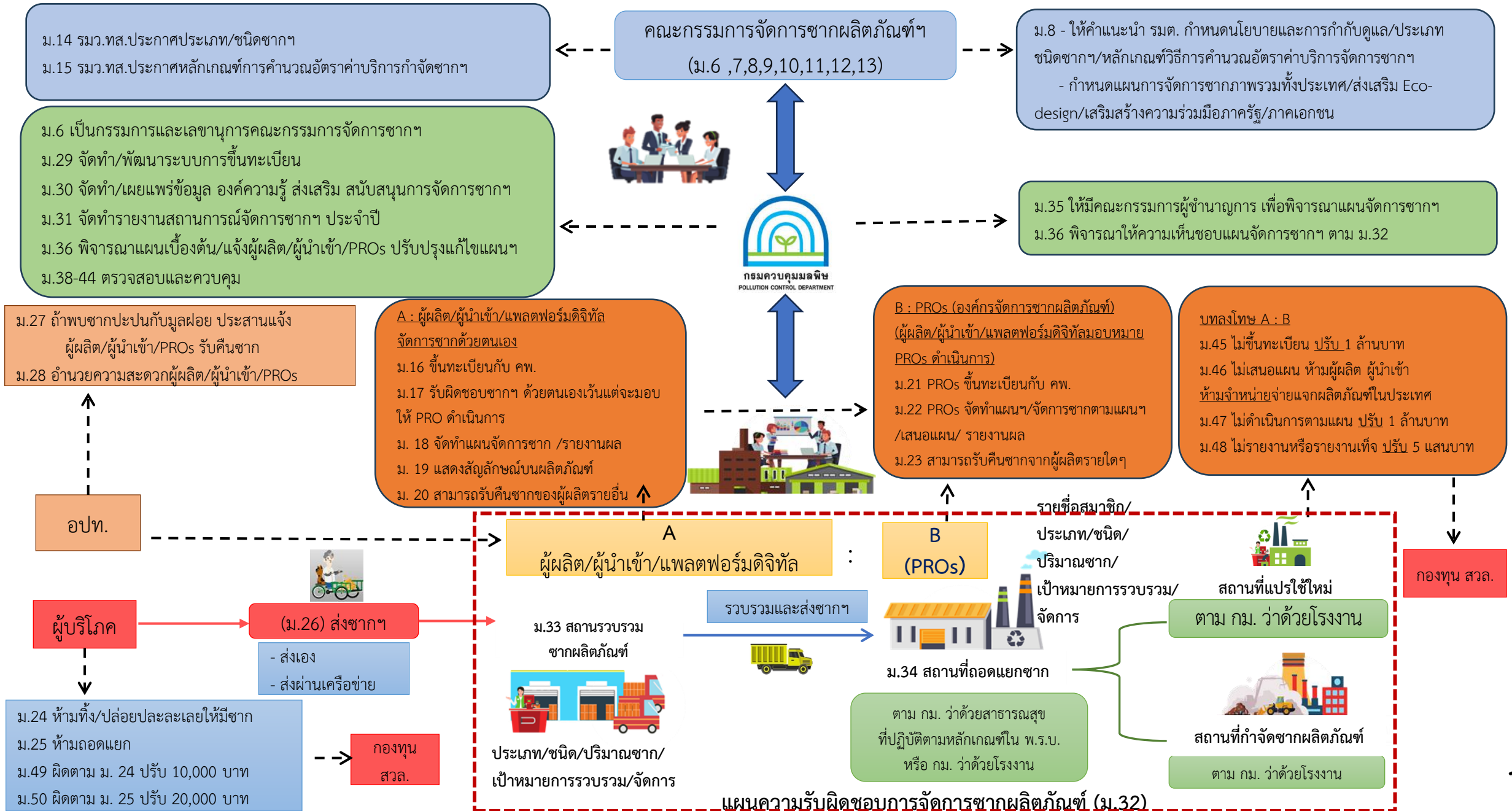
- หมวด 4 การตรวจสอบและควบคุม (มาตรา 38 – 44)

- หมวด 5 บทกำหนดโทษ (มาตรา 45 – 52)

กลไกการบริหารจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ภายใต้ ร่าง พ.ร.บ. WEEE

การจัดการซากผลิตภัณฑ์ ภายใต้ ร่าง พ.ร.บ. WEEE Management (PROs)

กระบวนการเสนอร่างกฎหมาย ของกรมควบคุมมลพิษ

ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ
ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของกฎหมาย พ.ศ. 2562

จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น (RIA)

- วิเคราะห์ความจำเป็นในการตรากฎหมายและผลกระทบ
 - การใช้ระบบอนุญาต
- ตรวจสอบเนื้อหา
 - การใช้ระบบคณะกรรมการ
 - การกำหนดโทษทางอาญา
- รับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง

เปรียบเทียบความแตกต่าง

พ.ร.บ. จัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า
และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ กับ

VS

พ.ร.บ. จัดการกากอุตสาหกรรม

พ.ร.บ. WEEE

กลไกการจัดการอาศัยหลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (EPR)

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ

ผู้ผลิตหรือนำเข้าแต่ละรายรับผิดชอบการรวบรวมซากฯ คืนจากผู้บริโภค เพื่อนำไปซ่อมแซม ถอดแยกชิ้นส่วน อะไหล่ และนำเศษวัสดุมีค่ากลับมาแปรรูปใหม่ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) รวมทั้งกำจัดเศษซากที่เหลือค้างจากการถอดแยกอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ (เป็นการจัดการตั้งแต่ต้นทางจนถึงกระบวนการกำจัดซากฯ)

โดยสามารถดำเนินการด้วยตนเอง หรือการรวมกลุ่มเป็นองค์กรจัดการซากผลิตภัณฑ์ (PRO) หรือมอบหมายให้ PRO ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายนี้ เป็นผู้ดำเนินการแทน

ภาครัฐกำหนดเป้าหมายขั้นต่ำในการจัดการ การกำกับดูแลเชิงนโยบาย ตรวจสอบการเก็บรวบรวม การถอดแยก การแปรรูปใหม่ การกำจัดของเสีย ขั้นสุดท้าย และการรายงานผลสำเร็จการดำเนินการจัดการซากฯ ประจำปี ให้สาธารณชนได้รับทราบ

ผลักดันให้มีการขึ้นทะเบียนหน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาอยู่ระบบตามกฎหมาย (formal sector) ให้มีมาตรฐานและสามารถตรวจสอบได้ เป็นการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัยของประชาชน และประโยชน์สาธารณะ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การบริหารจัดการซากฯ ภายใต้ร่าง พ.ร.บ. นี้ มีกลไกที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้จริง

เป็นหลักการ/กลไก ที่ใช้ในหลายประเทศทั้งยุโรปและเอเชีย

พ.ร.บ. จัดการกากอุตสาหกรรม

ไม่มีปรากฏกลไกหรือหลักการของการบริหารจัดการฯ

VS

พ.ร.บ. WEEE

เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำส่งกองทุน
สิ่งแวดล้อม

ไม่มีการจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมจากผู้ผลิต องค์กร
จัดการซากผลิตภัณฑ์ เพียงแต่กำหนดให้มาขึ้น
ทะเบียนแสดงตัวตนกับ กรมควบคุมมลพิษ เท่านั้น

ไม่มีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากสถานรวบรวม หรือ
สถานถอดแยกซากผลิตภัณฑ์

พ.ร.บ. จัดการกากอุตสาหกรรม

มีการจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียม เงินค่าบริการ เงินเพิ่ม เบี้ยปรับ หรือ
เงินอื่นใดที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่มี
บทบัญญัติกำหนดให้นำส่งเงินดังกล่าวให้กองทุน ตามที่ได้รับ
ความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มีการจัดตั้ง กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน ให้กองทุนเป็นหน่วยงาน
ของรัฐ และมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือ
รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

กองทุนอุตสาหกรรมยั่งยืน ที่จัดตั้งขึ้นไม่ได้มีวัตถุประสงค์สำหรับ
การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์โดยตรง ซึ่งอาจส่งผลกระทบกับ
ผู้ประกอบการที่จะต้องมีหน้าที่ในการส่งเงินเข้ากองทุน และ
จะต้องมีภาระในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง ทำให้ผู้ประกอบการเกิดภาระ
ค่าใช้จ่ายสองทาง อาจเป็นการสร้างภาระเกินความจำเป็นและ
เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้

VS

พ.ร.บ. WEEE

กลไกการใช้อำนาจของกฎหมายที่สามารถใช้บังคับได้จริง

กลไกการควบคุมของเสียตั้งต้นทาง ให้ผู้ผลิตมุ่งเน้นลดการใช้สารเคมี สารอันตราย โดยการใช้ออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม Eco Design

การลด (Reduce)

การใช้ซ้ำ (Reuse)

การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)

และการซ่อมบำรุง (Repair)

ประยุกต์ใช้ในทุกช่วงของวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้ผลิตแสดงสัญลักษณ์บนผลิตภัณฑ์ เพื่อบ่งชี้ว่าเมื่อผลิตภัณฑ์นั้นแปรสภาพเป็นซากผลิตภัณฑ์จะได้รับจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ปลอดภัยและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

พ.ร.บ. จัดการกากอุตสาหกรรม

กลไกของการใช้อำนาจบังคับทางกฎหมาย ในบางกรณีอาจมีผลต่อการใช้บังคับในทางปฏิบัติ

ไม่มีปรากฏในร่างกฎหมาย

VS

การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ

การดำเนินการตามกฎหมาย
ภายใต้ พ.ร.บ. WEEE

กรมควบคุมมลพิษ

- การศึกษาข้อมูลเส้นทางการไหลของ E-waste ในประเทศไทย
- เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณากำหนดชนิดและประเภทซากผลิตภัณฑ์ฯ
- ที่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. WEEE
พื้นที่เป้าหมาย (จ.อุบลราชธานี จ.กาฬสินธุ์ และ จ.บุรีรัมย์)

ความร่วมมือกับหน่วยงานภายในประเทศ

ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการจัดการสารและของเสียอันตราย

ภายใต้ Air-con Extended Producer Responsibility Sandbox Project

- รูปแบบโครงสร้างองค์กรบริหารกลไกการจัดการซากเครื่องปรับอากาศและตู้เย็น ตั้งแต่การรับคืนซากฯ การถอดแยก การรวบรวม การขนส่ง การจัดการวัสดุที่มีมูลค่า และการกำจัดวัสดุไม่มีมูลค่า
- ข้อมูลการไหลของวัสดุ ข้อมูล และค่าใช้จ่ายตลอดกระบวนการบริหารจัดการตาม หลักการ EPR (เครื่องปรับอากาศ + ตู้เย็น)
- รวบรวมข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและข้อเสนอการพัฒนาระบบห่วงโซ่อุปทาน ที่จะทำให้เกิด optimization ของระบบ

ความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ

(Ministry of the Environment Japan : MOEJ)

สนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐ

- การจัดการเก็บซากผลิตภัณฑ์ฯ อย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- การกำหนดหลักเกณฑ์/มาตรฐาน จัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ เช่น การเก็บรวบรวม การถอดแยก
- การแปรรูปใหม่ และการกำจัดของเสียอันตราย
- รูปแบบการขึ้นทะเบียน (ส่วนกลาง+ส่วนท้องถิ่น)

ความร่วมมือระหว่าง (International Telecommunication Union : ITU) และรัฐบาลออสเตรเลีย
สนับสนุนการดำเนินงานของภาคเอกชน พัฒนารูปแบบการจัดการเก็บซากผลิตภัณฑ์ฯ โดยใช้
หลักการ EPR ผ่านการบริหารงานโดย PRO

- การศึกษาการบริหารจัดการโดย PRO
- กลไกทางการเงิน
- ข้อเสนอด้านเทคนิค (Technical proposal) ในการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

ร่างอนุบัญญัติภายใต้ร่างพระราชบัญญัติจัดการ ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

กองจัดการกากของเสียและสารอันตรายร่วมกับกองกฎหมาย
ได้ยกร่างร่างอนุบัญญัติฯ เสนอผู้บริหารเพื่อพิจารณา
และได้เห็นชอบต่อร่างอนุบัญญัติ
เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2568 จำนวน 6 ฉบับ

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1 ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ประเภท ชนิด และขนาดของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่ต้องเรียกคืนเข้าสู่ระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ พ.ศ. (มาตรา 14)

พิจารณาซากผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะภายใต้บังคับในร่างพระราชบัญญัติฯ ดังต่อไปนี้

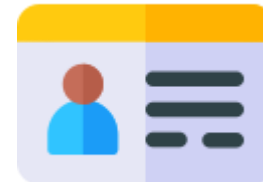
- 1) มีส่วนประกอบของสารอันตราย
- 2) มีค่าใช้จ่ายสูงในการจัดการ
- 3) มีส่วนประกอบที่เป็นวัสดุ โลหะมีค่า หรือแร่ธาตุหายาก

ในเบื้องต้นกำหนดซากผลิตภัณฑ์ 6 ประเภท ได้แก่ (1) โทรทัศน์ (2) เครื่องปรับอากาศ (3) ตู้เย็น (4) คอมพิวเตอร์ (5) แท็บเล็ตพีซี (6) โทรศัพท์มือถือ

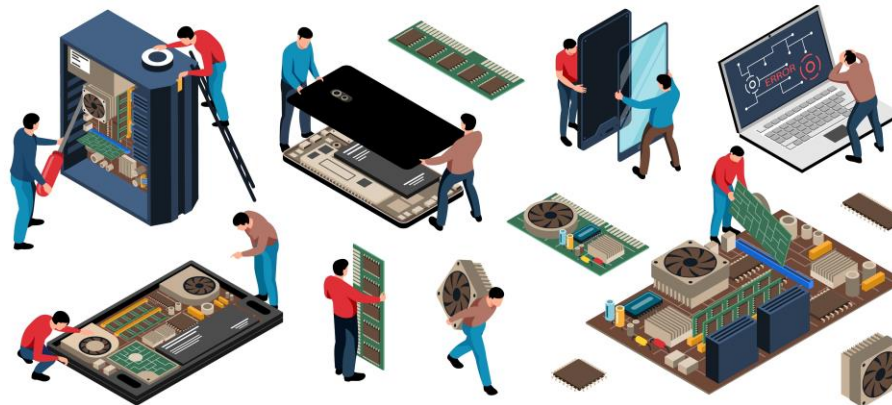
ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 2 ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผู้ผลิตหรือองค์กรจัดการซากผลิตภัณฑ์ พ.ศ. (มาตรา 16 และ 21)
- 3 ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการคำนวณ อัตราค่าบริการจัดการซากผลิตภัณฑ์ พ.ศ. (มาตรา 15)
พิจารณาจากค่าใช้จ่ายในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ดังนี้
 - 1) ค่าใช้จ่ายในการรับซื้อคืน
 - 2) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
 - 3) ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ
- 4 ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงาน เจ้าหน้าที่ และวิธีการแสดงบัตรประจำตัว ตามพระราชบัญญัติจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. (มาตรา 43)

ร่างประกาศกรมควบคุมมลพิษ

- 5 ร่างประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเป็นสถานรวบรวมซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. (มาตรา 33)
- 6 ร่างประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเป็นสถานถอดแยกซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. (มาตรา 34)

กรมควบคุมมลพิษ
โทร. 0 2298 2000
www.pcd.go.th